

SCÉNÁŘ

První vstup: Když začala 2. světová válka, bylo panu Wagnerovi 10 let. V okolí Tábora, válka nezasahovala do jeho života. Úspěšně začal a dokončil základní školu v Táboře. V roce 1949, když pan Wagner studoval v septimě na gymnáziu, byl zatčen za překlad německých zpráv (které dával do schránek komunistům). Státní soud ho odsoudil na 10 měsíců nucených prací v uranových dolech v Jáchymově. Trest však mohl být daleko vyšší, kdyby při domovní prohlídce byla nalezena zbraň, kterou měl doma.

Pamětník (38.07 – 38.16)

„Já jsem měl doma originál americké šestiranné kolt, který byl schopný střelby. Já ho měl jako těžítka. “

Pamětník (38.34 – 38.52)

„Představte si, moje maminka v tom pokoji, který jsem považoval tzv. za svůj, uklízela. Měla tam kýbl se špinavou vodou a hadr. Tu pistoli vzala, šoupla ji do toho kýblu s tou špinavou vodou a přikryla to hadrem. “

Druhý vstup: Nástup do uranových dolů byl pro něj velkým rozčarováním.

Pamětník (06.23 – 06.57)

„Takový špíny, svinstva a bordelu, to si neumíte představit. Matrace skopaný, v tom roztrhaný deky, špína, no hrozný. Do toho jsme rovnou nastoupili do pětistupu. Já byl naštěstí mrňavej, tak jsem byl až na konci, což mě trochu zachránilo. A teď tam chodili ruští poraděnkové, jak jsme jim říkali. Chodili a vybírali. Šahali lidem na svaly, koukali se jim do pusy, jestli mají zdravý zuby, a jejich heslo bylo: Charašo, eto šachťor. Čili „Dobřej, ten pude do šachty. “

Třetí vstup: Pan Wagner v životě ničeho nelituje. Se vším se v životě vypořádal a myslel vždy optimisticky, i v těch nejhorších chvílích. Například když byl převezen do Českých Budějovic do vězení.

Pamětník (54.11 – 54.51)

„Tam na mě baf policajt a tam už leželi dva na dřevěnej pryčně, nic víc, jenom holý prkno, byli zabalení do koberce. Já tam přišel, pozdravil jsem je, kouknul jsem do rohu, tam jsem viděl další hromadu koberců, tak jsem si ho hodil na ty pryčnu a natáhl jsem se, ten policajt tam stál, jako když vezmete solnej sloup a koukal na mě a říká: „Pokolikátý jste zavřený nebo zavřenej? “ Já říkám: „Prvně. No a? “

Čtvrtý vstup: A když jsme se ptali pana Wagnera, jakou by nám dal radu do života, odpověděl takto:

Pamětník (55.30 – 55.40)

„Žít tak, abyste byli plně spokojeni se svým životem, aby vás naplňovalo víc radosti, než nějakých potíží.“